

Ο ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΤΟ φίλοι κάθηνται εἰς μίαν τράπεζαν καὶ πίνουν τσάι.

Αἴφνης ἀκούεται ταραχὴ εἰς τὸν δρόμον· στεναγμοὶ ἐπώδυνοι, ὕβρεις βάνανσοι, ἐκρήξεις γέλωτος ἀπαισίου.

— Κάποιον θὰ δέρουν, παρατήρησε ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο φίλων, προβάλλων εἰς τὸ παράθυρον.

— Ἐγκληματῖαν; φονηᾶ; ἠρώτησεν ὁ ἄλλος. Ὅποιος καὶ ἂν εἴνε, δὲν πρέπει ν' ἀφήσουμε ν' αὐτοδικήσουν. Πᾶμε νὰ τὸν ὑπερασπισθοῦμε.

— Μὰ δὲν εἶνε φονηᾶς.

— Κλέπτης; Τὸ ἴδιον κάνει. Ἄς σπεύσωμεν νὰ τὸν σώσωμεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ὄχλου.

— Οὔτε κλέπτης φαίνεται νὰ εἴνε.

— Οὔτε κλέπτης; Ταμίης λοιπόν, σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος, προμηθευτὴς τοῦ στρατοῦ, Ρῶσσοις Μαϊκήνας, δικηγόρος, δημοσιογράφος, ἐθνικὸς εὐεργέτης; Ὅ, τι καὶ ἂν εἴνε, πᾶμε νὰ τὸν βοηθήσωμεν...

— Ξέρεις; δέρουν ἀνταποκριτὴν.

— Ἀνταποκριτὴν; Ἐ, ἅς πιοῦμε πρῶτα τὸ τσάι μας...

ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΘΡΗΛΟΥΤΟΙ

Ὅταν ἐνώπιόν μου θεοποιοῦν τὸν ἑκατομυριοῦχον Ρότσιλδ, ὅστις ἐκ τῶν ἀπειρῶν εἰσοδημάτων του δίδει χιλιάδας δλοκλήρους πρὸς ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν, νοσηλείαν ἀσθενούντων, περίθλιψιν γερόντων, τὸν ἐπαινῶ καὶ συγκινοῦμαι.

Σκέψις συζύγου.

Ἄν καὶ τὰ καπέλλα τῶν κυριῶν ἐφέτος συνειθίζονται πολὺ χαμηλά, οἱ λογαριασμοὶ ἐν τούτοις τῆς μοδίστας εἶνε... ὑψωμένοι.

✱

Κάποιος μισογύνης ἔλεγε:

— Αἱ γυναῖκες ὁμοιάζουν μὲ τοὺς ἀνεμοδείκτας. Παύουν νὰ στριφογυρίζουν, ἅμα σκουριάσουν.

✱

Ἐν τιμὴ χορῶ τῆς κ. Π.

— Ἐχει ὥραιας γραμμὰς ἀκόμη αὐτὴ ἡ κυρία, ἔλεγε κάποιος.

— Ὁ! γαί, ἀπεκρίθη ἕτερος, ἐπὶ... τοῦ μετώπου.

Ἄλλ' ἐν τούτοις δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἐνθυμοῦμαι καὶ μίαν πτωχὴν χωρικὴν οἰκογένειαν ἣ ὅποια ἐδέχθη εἰς τὸν κατεστραμμένον οἰκονομικῶς οἰκίσκον τῆς μίαν ὁρφανὴν ἀνεψιάν.

— Ἄν πάρωμε μαζὴ μας τὴν Κατερίνα, ἔλεγεν ἡ γραῖα, τὸ τελευταῖον καπίκι θὰ φᾶμε γι' αὐτὴ, δὲν θάχωμε νὰ πάρουμε ἀλάτι ν' ἀλατίζουμε τὸ ψωμί...

— Τὸ τρῶμε καὶ ἀνάλατο, γυναῖκα, ἀπήνησε ὁ χωρικός.

Διαφέρει πολὺ ὁ Ρότσιλδ ἀπὸ τὸν χωρικόν;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΣ

Εἰς ἓνα δρόμον τῆς πρωτευούσης τρέχει, σχεδὸς μὲ πηδήματα, ἓνας νεαρὸς κύριος. Αἱ κινήσεις του εἶνε εὐθυμοὶ καὶ ζωηραὶ· τὰ μάτια του ἀστράπτουν, τὸ πρόσωπόν του καταχαρούμενον ροδίζει... Εἶνε ὁλος χαρὰ καὶ εὐθυμία.

Τί νὰ τοῦ συνέβη; Καρμυὰ κληρονομία; Σπεύδει εἰς ἐρωτικὴν συνέντευξιν; Ἡ ἀπλῶς μόνον ἐγευσμάτισε καὶ τὸ αἶσθημα τῆς καλοπεράσεως τὸν ἠλεκτρίζει; Μήπως ἐκρέμασες εἰς τὸν λαιμόν του τὸ δικάγωνον παράσήμον, ὃ βασιλεῦ τῆς Πολωνίας Στανίσλας; Ὁχι! Ἐξύφανε συκοφαντίαν κατὰ φίλον, διέδωκεν αὐτὴν ἐπιτηδεῖως, ἤκουσεν αὐτὴν τὴν ἰδίαν συκοφαντίαν ἀπὸ τὸ στόμα ἄλλου φίλου καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἐπίστευσεν.

Ὡ, τί εὐχαριστημένος, πόσον καλὸς μάλιστα τὴν συγγμὴν αὐτὴν εἶνε ὁ γλυκύς, ὁ πλήρης ἐλπίδων νεανίας!

(Κ.)

IBAN TOΥΡΓΕΝΙΕΦ

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνη, μεμνηστευμένοι, συνδιαλέγονται περὶ τῶν μελλόντων σχεδίων τῶν:

— Θέλω νὰ φύγωμεν εἰς ἐξοχὴν, ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον μας.

— Καλὰ, φίλε μου.

— Θέλω νὰ μὴ ἀρέσκεισαι εἰς χοροὺς καὶ διασκεδάσεις...

Ἡ πενθερά, χαμηλοφώνως εἰς τὴν θυγατέρα τῆς:

— Μὰ δὲν σκέπτεσαι ὅτι ὁ μέλλων σύζυγός σου ἔχει πολλὰς ἀπαιτήσεις;

— Μεῖνε ἡσυχός, μητέρα... Ἐπαγορεύει τὰς τελευταίας του ἐπιλήσεις.

